

Dosarul nr.3ra-561/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: D. Sîrbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, A. Danilov, I. Muruianu)

Î N C H E I E R E

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului depus de către Vladimir Tarnovschi, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Vladimir Tarnovschi împotriva Societății pe Acțiuni „Moldtelecom” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de către Vladimir Tarnovschi, a fost menținută hotărârea din 15 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 17 aprilie 2018, Vladimir Tarnovschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldtelecom” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că la 5 august 2016 a încheiat cu SA „Moldtelecom” contractul nr. 98149718 de prestare a serviciilor de acces la rețeaua de internet.

Vladimir Tarnovschi a susținut că în legătură cu deconectările frecvente și pe perioade lungi de la rețeaua de internet, la fel și viteza joasă de acces la această rețea, prin neatingerea scopului contractului încheiat, prin declarație unilaterală a reziliat începând cu 1 decembrie 2017 contractul de prestări servicii de acces la internet, iar SA „Moldtelecom” a acceptat această reziliere și a confirmat-o prin scrisoarea nr.01-05-03/16550 din 29 decembrie 2017.

Ulterior, prin actul nr.2 de predare-primire a echipamentelor terminale din 10 ianuarie 2018 a fost restituit terminalul pentru acces la rețeaua de internet către SA „Moldtelecom”.

A afirmat că după rezilierea contractului, SA „Moldtelecom” a expediat reclamantului o factură la 9 ianuarie 2018, prin care a pretins achitarea taxei de reziliere în sumă de 750 de lei, deoarece factura de plată a fost emisă în temeiul

Anexei nr.2 a contractului nr.98149718 din 5 august 2016, care la pct.5 prevede că la rezilierea contractelor cu durată contractuală predefinită, va fi aplicată taxa în sumă de 750 de lei.

Vladimir Tarnovschi a relatat că prin cererea prealabilă din 13 februarie 2018 a solicitat SA „Moldtelecom” anularea facturii în partea ce ține de achitarea sumei de 750 de lei, invocând ilegalitatea acestei taxe, din motiv că clauza contractuală privind obligarea la achitarea taxei de reziliere a contractului, este lipsită de efecte în temeiul art.716 alin.(1), (2) lit. a), b) Cod civil.

Reclamantul a precizat că până la sesizarea instanței cu cererea de chemare în judecată, SA „Moldtelecom” nu a examinat această cerere prealabilă, motiv din care, a sesizat instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

A considerat că includerea taxei pentru rezilierea contractului în factura de plată este ilegală, deoarece această pretinsă clauză ar fi lipsită de efecte în temeiul art.716 alin.(1), (2) lit. a), b) și art.719 lit. f) ale Codului Civil.

Vladimir Tarnovschi a solicitat anularea facturii nr. 201712 33760438 din 19 ianuarie 2018, în partea ce ține de includerea în factura de plată a sumei de 750 de lei cu titlu de taxă pentru rezilierea contractului de prestare a serviciilor de acces la rețeaua internet și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 15 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Vladimir Tarnovschi împotriva SA „Moldtelecom” cu privire la contestarea actului administrativ.

La 2 iulie 2018, Vladimir Tarnovschi a depus apel împotriva hotărârii din 15 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de către Vladimir Tarnovschi și a fost menținută hotărârea din 15 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut prevederile Legii contenciosului administrativ și pct. 5.1 al Anexei nr. 2 la contractul de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice nr. 98149718 din 5 august 2016, precum și tabelul nr. 4 al Anexei nr. 2.

În această ordine de idei, Colegiul a reținut că temeiuri de anulare a facturii contestate nu sunt, aceasta deoarece conform pct.5.1 al Anexei nr.2 la contractul de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice nr.98149718 din 5 august 2016, la rezilierea contractului până la expirarea perioadei contractuale, va fi aplicată plata cu titlu de prejudiciu per echipament, stipulată în tabelul nr.4, perioada utilizării echipamentului se va calcula din momentul acordării acestuia, iar în tabelul 4 al Anexei nr.2, este indicat că pentru rezilierea contractelor cu durată contractuală promoțională predefinită 6 luni/12 luni/24 luni/36 luni, plata constituie suma de 750 de lei, astfel, actul administrativ contestat - factura de plată din 9 ianuarie 2018 emisă de SA „Moldtelecom” este legală.

Astfel, instanța de apel a menționat că orice clauză contractuală cuprinsă în contractul de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice, și anexele la acest contract, este valabilă pentru părți și produce efecte juridice, odată ce niciuna din părți nu a formulat o acțiune cu privire la anularea unor clauze ale contractului.

Mai mult, Curtea de Apel Chișinău a evidențiat că în cazul în care Vladimir Tarnovschi nu este de acord cu clauzele contractului de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice, acesta este în drept de a formula și a depune în instanța de judecată o acțiune civilă, solicitând declararea nulității clauzei contractuale, iar în speță obiectul litigiului este legalitatea unei facturi de plată, cauza fiind judecată în procedura contenciosului administrativ.

Prin urmare, Colegiul a concluzionat că prevederile art.216, 220, 716 și 719 ale Codului civil și art. 4, 5 ale Legii nr.256 din 9 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, invocate de către Vladimir Tarnovschi în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, sunt total străine pretinsului raport juridic dedus judecătii, nu confirmă temeiul acțiunii și nu au aplicație speței.

La 14 martie 2019, Vladimir Tarnovschi, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă a declarat recurs împotriva deciziei din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile de judecată a instanțelor ierarhic inferioare, aceasta deoarece la adoptarea acestora au fost încălcate normele de drept procedural, și anume, examinarea cauzei în prima instanță a avut loc în lipsa citării reclamantului.

Vladimir Tarnovschi a menționat și faptul că au fost încălcate normele de drept material, manifestate prin neaplicarea legii care nu trebuia aplicată și interpretarea eronată a legii.

Recurentul, a subliniat că contractul a fost reziliat de consumator, din motivul neexecutării corespunzătoare a obligațiilor de SA „Moldtelecom”, caz în care conform clauzelor contractuale nu este aplicabilă penalizarea de 750 de lei.

La fel, a considerat oportun a nota că pct. 8.9 al contractului prevede expres că abonatul este scutit de achitarea penalizărilor în cazul rezilierii anticipate a contractului din motivul neexecutării corespunzătoare a obligațiilor de către furnizor.

Mai mult, SA „Moldtelecom”, nu a prezentat instanței de judecată anumite dovezi că ar fi remediat defecțiunile tehnice reclamate de consumator, prin solicitările formulate în sensul funcționării necorespunzătoare a serviciului de internet.

A solicitat recurentul, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de

acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normelor de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiu aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) Cod administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 29 noiembrie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul depus la 14 martie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de către Vladimir Tarnovschi, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Vladimir Tarnovschi, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Vladimir Tarnovschi, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Vladimir Tarnovschi, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva